

D ů v o d y:

Stěžovateli nepodařilo se vyvrátiti správné a zákonu plně vyhovující důvody, ze kterých byla jeho stížnost do rozvrhového usnesení zamítnuta. Není, jak soudí, lhostejno, zda podal při rozvrhovém roku odpor proti jednotlivým přihlášeným pohledávkám jednotlivě, či hromadně a až před podpisem protokolu, tím méně, zda odpor odůvodnil již při rozvrhovém roku, či teprve v rekursu do rozvrhového usnesení. Podle §§ 212—214 ex. ř. jest účelem rozvrhového roku, by účastníci při něm jednali o každé jednotlivé přihlášené pohledávce, aby bylo zjištěno, zda a z kterých důvodů se odporuje jejímu přikázání na nejvyšší podání, a aby tak byl zjednán pevný a nepošinutelný již základ pro rozhodnutí, mají-li býti jednotlivé nároky uznány pro nedostatek odporu (§ 214 druhý odstavec ex. ř.), či odpor má býti odkázán na pořad práva, poněvadž jest třeba zjistiti sporné skutkové okolnosti (§ 231 první odstavec ex. ř.), či které sporné právní otázky třeba rozřešiti pořadem stolic. Příkaz zákona, by bylo o jednotlivých pohledávkách a jejich pořadí, jakož i o námitkách proti nim podaných, ústně jednáno a by všechny pro soudní rozhodnutí podstatné okolnosti byly výsledkem přítomných účastníků objasněny, vyžaduje nutně, by odpor byl podán hned při jednání o každé jednotlivé pohledávce, a aby byl již při jednání odůvodněn. Hromadný, nijak neodůvodněný odpor, který podal stěžovatel po skončeném jednání před podpisem protokolu, nebyl způsobilý, by se o něm jednalo a aby byl brán na něj při rozvrhovém usnesení zřetel. K důvodům uplatněným teprve v rekursu nelze podle § 234 ex. ř. již přihlížeti, nemohou tedy vésti ku změně usnesení prvního soudu, a musí býti stěžovateli ponecháno, by je po případě uplatnil žalobou podle posledního odstavce §u 231 ex. ř.

Čís. 6850.

O návrhu dědice, by byl ustanoven správce pozůstalosti před její odevzdáním, dlužno rozhodnouti v nesporném řízení, avšak před rozhodnutím musí býti všem spoludědicům poskytnuta možnost, by se o návrhu prohlásili a přednesli případné námitky nebo protinávrhy.

(Rozh. ze dne 1. března 1927, R I 136/27.)

Spoludědic navrhl v pozůstalostním řízení, by byl ustanoven správce pozůstalosti. Soud první stolice odložil rozhodnutí o návrhu až bude rozhodnuto o návrhu vdovy a spoludědičky na určení objemu výživy, odkázané jí v závěti. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by ve smyslu návrhu dědicova zřídil správce pozůstalosti.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se okresnímu soudu ukládá, by o návrhu na ustanovení správce pozůstalosti rozhodl po slyšení všech spoludědiců.

D ů v o d y:

Okresní soud odložil rozhodnutí o pilném návrhu zůstavitelova syna a spoludědice Ericha K-a ze dne 2. října 1926, by byl ustanoven správce pozůstalosti, až do rozhodnutí o návrhu vdovy a spoludědičky Olgy K-ové, podaném již 26. května 1926, na určení objemu výživy jí testamentárně odkázané. Rekursní soud právem zrušil toto usnesení, neboť uvedené návrhy nesouvisejí spolu takovým způsobem, že by rozhodnutí o návrhu vdovy musilo se státi dříve, než bude rozhodnuto o návrhu na zřízení správce pozůstalosti. Rovněž právem napadá však vdova druhou část rozhodnutí rekursního soudu, kterou bylo nařízeno ustanovení správce, tvrdíc, že rozhodnutí takové může se státi teprve po jejím výslechu, a navrhuje, by udělený příkaz byl pro vadnost řízení zrušen. Usnesení rekursního soudu spočívá na jednostranném, ničím nedoloženém přednesu navrhovatele, a byl jím porušen předpis §u 2 čís. 5 nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., že před soudním rozhodnutím mají býti slyšeny strany a všechny pro rozhodnutí podstatné okolnosti mají býti vyšetřeny z úřední moci. Poněvadž návrh Ericha K-a jest ve své podstatě návrhem na rozhodnutí o správě pozůstalosti, před jejím odevzdáním, toto rozhodnutí však přísluší podle §u 810 obč. zák. a §u 145 nesp. říz. pozůstalostnímu soudu, a to v tomto případě, poněvadž jest několik dědiců, s náležitým zřetelem na předpisy §§ 833—840 obč. zák. o správě společného majetku, musí býti o návrhu rozhodnuto v řízení nesporném, ale před rozhodnutím musí býti všem spoludědicům poskytnuta možnost, by se o návrhu prohlásili a přednesli případné námítky neb protinávhrhy. Za nezletilé spoludědice bude vyslechnouti kolisního opatrovníka. Při jednání bude zjistiiti, pokud navrženým zřízením správce má býti dotčeno usnesení pozůstalostního soudu z 21. května 1921, kterým byli vdova a Erich K. společně pověřeni dalším provozem továrního podniku náležejícího do pozůstalosti.

Čís. 6851.

Bylo-li při propachtu nemovitostí v roce 1920 na šest let umluveno, že pachtýř nahradí rozdíl v penězích ohledně koní, ponechaných mu propachtovatelem po dobu pachtu, ježto koně za trvání pachtu sestárnou a tím ztratí na ceně, není pachtýř povinen nahraditi propachtovateli rozdíl mezi zjištěnou cenou koní v době předání jich pachtýřem a v době skončení pachtu, způsobený všeobecným poklesem ceny koní, pak-li strany při uzavření pachtu počítaly se zvýšením ceny koní.

(Rozh. ze dne 1. března 1927, Rv I 1797/26.)

Žalovaní spachtovali od žalobců v roce 1920 usedlost na šest let. V odstavci II. pachtovní smlouvy bylo doslova ujednáno: Das in Pacht gegebene Zugehör bleibt weiter als Eigentum der Verpächter und die Herrn Pächter müssen wieder dieses Zugehör in demselben Zustande nach Ablauf der Pachtzeit abführen. Was das Vieh anbelangt, so sind